

3

september 2009

urban

Letnik 5
ISSN 1854/2239

Interno glasilo Javnega holdinga Ljubljana, javnih podjetij in Mestne občine Ljubljana

Postopek razpisa za neprofitno stanovanje od A do Ž - malo za šalo malo zares

Vsak javni razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem se začne s papirologijo v obliki priprave dokumentacije in pravnih podlag. V teoriji preprosto, v praksi pa to sproži številna vprašanja: kdo naj ima prednost, kako razpis izboljšati in predvsem, kako bi ga izpeljali s čim manj težav. Gre za večni boj med razpisnikom, ki postavlja pravila, in udeleženci razpisa, ki se jih trudijo zaobiti ali (po)iskati luknje v besedilu oziroma "raztegovati" definicije točkovalnih kategorij, pri čemer so vse boljše in iznajdljivejše. To pa pomeni, da mora tudi razpis držati korak z njimi. No, ja, vsaj počasi capljati za njimi.

Po dolgem "kovanju" razpis doseže svojo končno obliko in ko ga objavimo ... prične delati sive lase tako prosilcem kot tudi nam, ki razpis izvajamo.

Lepo bi bilo, če bi razpis bil le "za gledat" kot najboljši družinski porcelan. A kaj, ko zainteresirani za stanovanja niso tako uvidevni in se na razpise trumoma prijavljajo. Po pravilih se tega lotijo z vlogo, ki jo pri nas prevzamemo, izdamo potrdilo o prejemu, vnesemo v računalnik ... Sliši se preprosto, a ko ta opravila pomnožimo s skoraj 3000 vlogami, je to znaten zalogaj. Poleg tega so od objave do zaključka roka za oddajo vlog ob stalnem zvonjenju telefonov pred našimi vrati dolge vrste prosilcev, ki imajo neskončno vprašanj. In ker se vprašanja ponavljajo, se kmalu počutimo kot pokvarjeni gramofoni, predvsem pa se sprašujemo, zakaj nihče ni prebral v navodil, priloženih k vlogi. Morda prosilci mislijo, da so navodila namenjena nam, saj nam jih pogosto vrnejo skupaj z vlogo; običajno pa si zapomnijo le tisto, kar želijo.

Ko so vse vloge pod streho, se lahko lotimo glavnega dela – pregleda vlog, ki porabi približno polovico časa celotne izvedbe razpisa. Na zadnjem razpisu smo prejeli 2909 vlog in tako je vsak od 14-ih uslužbencev, ki smo za to zadolženi, "dobil" okoli dvesto vlog. Vsako vlogo je potrebno pregledati in preveriti, ali vsebuje vse obvezne priloge in če so predložena ustrezna dokazila. Če je vloga krajša in če se prosilec zaveda, da dokazilo lahko obsega tudi le en sam list, gre hitro. Žal pa se pogosto najdejo prosilci, ki bolj verjamejo v kvantiteto in takrat pregled vloge pomeni prebijanje čez strani in strani (in strani in strani in strani, v hujših primerih) dokumentacije. Seveda je potrebno vse prebrati, za vsak primer, če se morda kje skriva kaka navedba, ki ima za razpis kakršenkoli pomen. A le redko se.

Prosilci žal ne verjamejo v popolne vloge, zato je to v praksi tudi obdobje pošiljanja pozivov za dopolnitev in predložitev dodatnih dokazil ter preverjanje le teh, ko prispejo. Že pri vlogah so pogosti nepotrebni dokumenti, tu pa je ta problem še večji, saj poskušajo prosilci panično predložiti vse mogoče, da bi le bilo med tem tudi tisto, kar potrebujemo. Posledično pregled dopolnitev spominja na iskanje igle v skednjih sena.

Dobra klima in dobro vzdušje sta v naših rokah

Vsebina

Postopek razpisa za neprofitno stanovanje od A do Ž	2
Dobra klima in dobro vzdušje sta v naših rokah	3
Pomemben dan v reorganizaciji Javnega holdinga	4
Pogled na delovanje javnega podjetja "od zgoraj"	4
Skupaj na sejmu Narava-zdravje	4
Kartica Urbana že na avtobusih	5
Ustanovljena nova družba BUS, d.o.o.	5
Naše ekipe na KOMUNALIADI 2009	6
Novosti za potnike mestnih avtobusov	8
Projekt Civitas Elan	9
S kolesom hitreje in učinkoviteje	9
Kako smo načrtovali RCERO in se pri tem	10
Otroci vedo, kako ločevati	10
Do novih oddelkov z veliko iznajdljivosti	11
Nekoč pristanišče, danes čudovit podaljšek promenade ob Ljubljani	12
Nova, še kako dobrodošla cestna povezava	12
Najsodobnejše igrišče v prestolnici	13
Ljubljanski grad v novem sijaju	14
Festival Ljubljana ponovno pustil neizbrisljiv pečat	14
Napoleon spet v Ljubljani	15
Urbana kultura našla svoj prostor	16
Med nebom in morjem	17
Skupaj nabrusimo pete	18
Naporno, ampak nagrajujoče	18
Sodelavci sodelavcem za lepši dan	18
Na potepu po Islandiji	19
Kambodža – dežela pristinih nasmehov	20
Nagradna križanka	22

Čeprav je danes, ko nastaja ta uvodnik, temperatura zraka še vedno 32 stopinj, je vseeno čutiti, da se poletno počitniško razpoloženje zaključuje. Večina, ki smo že bili na dopustu, zdaj kar malo zavidamo tistim, ki se na oddih šele odpravljajo. Kajti, če se je junija tempo življenja začel umirjati, gre septembra spet vse zelo zares.

Poleg začetka novega šolskega leta, ob katerem smo tudi letos naše šolarje pospremili po varni poti v šolo, nam bo september zopet popestril Evropski teden mobilnosti, tokrat že 8. po vrsti. S sloganom "Dobra klima mojega mesta" bo potekal od 16. do 21. in se 22. 9. zaključil z Dnevom brez avtomobila, ko bomo ceste širšega mestnega središča namenili pešcem, z avtobusom pa se bomo lahko peljali brezplačno.

Ves teden bo na ljubljanskih ulicah izjemno živahno, saj bodo potekali različni dogodki, predstavitve, delavnice, razstave in športna druženja, katerih rdeča nit bo promocija uporabe javnega prevoza in alternativnih prevoznih sredstev.

Osrednjo pozornost bomo namenili enotni mestni kartici Urbana, saj se zavedamo, da gre za res veliko novost, ter projektu Civitas Elan, katerega ukrepi bodo pripomogli k zmanjšanju gneče na cestah in prispevali k lepšemu okolju.

Tudi v uredništvu Urbana se pridružujemo prizadevanjem za boljšo klimo v mestu! Toplo vas pozivamo, da spremenite svoje potovalne navade v korist čistejšim oblikam prevoza in podpišete peticijo Mestne uprave MOL, da boste na Dan brez avtomobila vaš avto res pustili doma. In naj bo to tudi priložnost za ponoven razmislek o smotnosti rabi avtomobila skozi vse leto: Ali res morate v službo z avtom? Se v avtu vozite sami? Bi bili morda s kolesom hitreje? Imate morda od parkirišča do službe dlje kot do postajališča? Ali se še kar zmrdujete nad mestnim potniškim prometom, čeprav se z avtobusom niste peljali že najmanj 10 let?

Edina stalnica v življenju so spremembe! Če želimo izboljšati kakovost življenja v našem mestu, moramo od besed preiti k dejanjem in kdaj pa kdaj spremeniti našo vsakdanjo rutino. Še posebej, če bo to prineslo pozitivne učinke za naše okolje in za naše zdravje.

Dobro klimo ali, lepše rečeno, vzdušje pa si zagotovo vsi želimo tudi v delovnem okolju. Zlata vredno je, če se na delovnem mestu – v družbi sodelavk in sodelavcev – prijetno počutimo, saj nenazadnje v službi vsak dan preživimo osem ali celo več ur. V kolegialnem vzdušju smo bolj sproščeni, učinkovitejši in se lažje spopadamo z vsakodnevnimi naporji.

A kot za "dobro klimo mojega mesta" se moramo tudi za "dobro vzdušje mojega delovnega mesta" vsi skupaj malce potruditi.

Pomemben dan v reorganizaciji Javnega holdinga

V marčevski številki smo pisali o 1. januarja uspešno zaključeni I. fazi reorganizacije Javnega holdinga. Že med potekom I. faze pa smo začeli z aktivnostmi za II. fazo, ki obsega prenos finančno-računovskih in kadrovskih služb ter informatike, vključno s temeljito prenovo informacijskega sistema. Družba A. T. Kearney je v sodelovanju z naročnikom pripravila podlage za končno obliko reorganizacije, vodstvo naročnika pa je sprejelo in potrdilo uvedbo izbranega modela strateški holding. Izoblikovala se je vizija Javnega holdinga "postati najboljša strokovna podpora javnim podjetjem".

Julija 2009 smo na javnem razpisu izbrali ponudnika za izdelavo in implementacijo informacijskega sistema, ki bo preko povezovanja in poenotenja računovodskih, finančnih, in kadrovskih služb ter informatike standardiziral in podprl delovanje strateškega holdinga. To je ACTUAL, d.o.o., ki bo ob izdatnem sodelovanju zaposlenih v javnih podjetjih in Javnem holdingu, projekt izvedel v devetih mesecih. Tako smo na avgustovski predstavitvi projekta in načrta uvedbe novega PIS (poslovno-informacijski sistem) za prehod v živo z novim informacijskim sistemom določili datum – 1. maj 2010.

Razlogi za uvedbo novega PIS so poleg izbranega modela strateški holding še v tem, da do sedaj ni bilo enotnega razvoja aplikacij in standardizacije poslovnih procesov v javnih podjetjih, pretok informacij med procesi javnih podjetij pa je bil informatiziran le za ločena področja. Z uvedbo novega poslovno informacijskega sistema bomo implementirali enoten PIS, poenotili podpirne procese, izboljšali pretok informacij med procesi v javnih pod-

jetjih in Javnem holdingu ter izboljšali kakovost in dosegljivost podatkov na nivoju Javnega holdinga. Nov PIS, ki se umešča med obstoječe sisteme, bo standardiziran, poenoten z vidika podpornih poslovnih procesov, ter pripravljen tudi za nadaljnji razvoj novih produktov na podlagi sodobnih tehnoloških rešitev.

Ključni namen reorganizacije in uvedbe nove informacijske podpore je v nagovoru na predstavitvi projekta strnil župan **Zoran Jankovič**: »Končni rezultat je najkakovostnejša storitev po najnižji ceni.« Izrazil je tudi zadovoljstvo nad sposobnostjo direktorjev in visoko strokovnostjo zaposlenih v javnih podjetjih in mestni upravi. Informatike je spomnil na možnost, da pokažejo, da so ne le dobri, temveč najboljši, in jim zagotovil vso svojo podporo.

Vesetje ob pomembnem mejniku pri reorganizaciji Javnega holdinga je izrazila tudi direktorica **Zdenka Grozde**, ki je izpostavila zavedanje, da bodo nekateri zaposleni, ki sodelujejo v projektnih skupinah za podporo uvedbe novega PIS, poleg rednega dela,

katerega obseg se ne bo zmanjšal, na projektu sodelovali dva do tri dni v tednu. Zagotovila je pozorno spremljanje poteka projekta in poslušanje za dodatne pobude, ki bodo omogočale nemoten potek projekta.

Vodja projekta **Bojan Judnič** iz Javnega holdinga je predstavil zahtevnost projekta tako po vsebini kot po organizaciji dela. V projektu sodeluje preko sto članov, zato je nujno, da delamo povezano in usklajeno, je poudaril. Delo bo potekalo preko delavnic, v katerih bodo sodelovali ključni uporabniki, to so predvsem vodje poslovnih procesov (finance in računovodstvo, kontroling, investicije, kadri in plače, prodaja, nabava, vzdrževanje, matični podatki, vmesniki, administracija). Ker projekt zahteva delo na enem mestu, bo projektna pisarna organizirana v poslovni stavbi Megacenter na Verovškovi ulici 55, kjer bodo na voljo vsi potrebni prostori in ustrezna informacijska infrastruktura. Do sredine septembra bo pripravljen Projektni portal, ki bo vsem sodelujočim omogočil dostop do gradiv za poslovni načrt, projektnih zapisnikov, podpisanih čistopisov ter vpogled v koledar delavnic in potek projekta. Že v prvem tednu septembra bo potekalo osnovno izobraževanje SAP za sodelujoče, nadaljevalo pa se bo z delavnicami po posameznih modulih, katerih končni rezultat bo potrjen podroben poslovni načrt (Blueprint); zaključen mora biti v dveh mesecih in pol.

Pogled na delovanje javnega podjetja "od zgoraj"

Nives Cesar, predsednica nadzornega sveta JP Vodovod-Kanalizacija
(foto: Aleš Bravničar)

»Ob prevzemu vodenja nadzornega sveta podjetja JP Vodovod-Kanalizacija sem spoznala delovanje sistema z izjemno pomembnim poslanstvom. Dolgoročna skrb za čisto pitno vodo v Ljubljani ter sistematično izgradnjo kanalizacije v mestu in okolici je kompleksna naloga v strateškem pogledu in zahtevna v organizacijskem.

Pogosto pomislim, kako samoumevno Ljubljanci sprejemamo dejstvo, da nam vsako minuto dneva iz pipe priteče čista voda in kako hvaležni bi morali biti, da lahko zaupamo v kakovost vode. Vsi prebivalci Ljubljane bi morali čutiti spoštljivost do narave, ki nam nudi življenjsko pomembno dobrino in gojiti spoštovanje do zaposlenih v javnem podjetju, ki nam omogoča, da problemi v oskrbi z

vodo ter odvajanju in čiščenju odpadnih voda ostanejo uporabniku neopaženi.

Na sestankih s poslovodstvom sem spoznala strokovnjake, ki odgovorno opravljajo svoje delo, se izvrstno spoznajo na vodovodne in kanalizacijske sisteme. Sodelavci JP Vodovod-Kanalizacija vsakodnevno rešujejo operativne izzive v oskrbi Ljubljančanov z vodo in brezhibnem odvajanju odplak prebivalcev mesta.

Petletni strateški plan podjetja vsebuje zahtevne načrte. Realizacija projektov v naslednjih petih letih bo še naprej izboljševala kakovost poti pitne in odpadne vode v Ljubljani in postopno pripeljala tudi do čistejše Ljubljane, kar bo lep dokaz dosledne skrbi za kakovostno vodovodno-kanalizacijsko omrežje v mestu Ljubljana.«

Skupaj na sejmu Narava-zdravje

Našo družbeno odgovornost in skrb za okolje bomo tudi letos predstavili na sejmu Narava-zdravje, ki bo s sloganom "Razgibajmo planet" od 1.

do 4. oktobra potekal na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču.

Na skupnem razstavnem prostoru bomo pod geslom "Skupaj za urejeno in čisto Ljubljano" sodelovali javna

podjetja (Energetika, VO-KA, Snaga, LPP, LPT in Žale) in Oddelek za varstvo okolja MOL.

Pridite pogledat – vstopnica za sejem je le ena rabljena baterija!

Kartica Urbana že na avtobusih

Zadnjih nekaj mesecev je bilo v JP Ljubljanski potniški promet izredno napornih, saj smo prvi izmed mestnih ponudnikov storitev, ki uvajamo enotno mestno kartico Urbana. Kartica bo na mestnih avtobusih vzpostavila elektronski plačilni sistem, ki bo nadomestil plačilo z gotovino ter več desetletij stare žetone in mesečne vozovnice. Prva skupina uporabnikov, ki je 5. septembra letos v celoti prešla izključno na uporabo kartice Urbana, so uporabniki dosedanjih šolskih mesečnih vozovnic.

Na Urbanomatu je mogoče: na vrednotno kartico naložiti dobroimetje, na terminsko kartico naložiti mesečno vozovnico in/ali dobroimetje, preveriti stanje (in dobiti izpis stanja) na svoji kartici. Trenutno je na Urbanomatih mogoče plačati le z gotovino, od 15. 9. 2009 pa bo predvidoma mogoče plačati tudi s plačilnimi in kreditnimi karticami (Diners in Mastercard) (foto: Domen Pal).

Projekt uvedbe Urbane je zahteven in kompleksen tako s tehničnega vidika kot z vidika obveščanja uporabnikov. S tehnično izvedbo se sicer ukvarjajo predvsem pri izvajalcu projekta, vendar je bilo potrebno tudi ogromno sodelovanja različnih služb LPP, od celotne službe MPP, vključno z vozniki, do zaposlenih na blagajnah in v prometno-komercialni službi.

Informacije o Urbani želimo "spraviti" v vsako ljubljansko gospodinjstvo, saj bo njena uvedba vplivala na vsakdanje življenje in dosedanje navade vseh prebivalcev in prebivalk Ljubljane ter tudi na domače in tuje obiskovalce našega mesta. Zato se trudimo, da so informacije na voljo vsem ciljnim skupinam potnikov, našim zaposlenim (vozniki, zaposleni na blagajnah, referenti za pritožbe in pohvale) in zaposlenim v klicnem centru izvajalca projekta ter seveda tudi novinarjem.

Hkrati že ves čas skrbimo za učinkovito komunikacijo z uporabniki, ki poteka predvsem preko elektronske pošte; na naslov urbana@lpp.si smo prejeli in tudi odgovorili na vprašanja približno 400 testnih uporabnikov in drugih zainteresiranih občank in občanov. Na vprašanja odgovarjajo tudi v klicnem centru izvajalca projekta na brezplačni telefonski številki 080 60 77.

V času priprave tega prispevka smo na naših potniških blagajnah izdali že več kot 53 tisoč kartic Urbana, zadnji vikend avgusta in prvi vikend septembra sta bili obe naši blagajni odprti tudi v soboto do

Pomembni datumi

5. september

je bil zadnji dan možnosti plačila vožnje s staro šolsko mesečno vozovnico.

15. september

bo zadnji dan prodaje žetonov in zadnji dan testnega obdobja.

Do vključno tega dne je pridobitev prazne kartice Urbana (torej brez naloženega dobroimetja ali izbrane mesečne vozovnice) brezplačna. Od 16. septembra dalje bo prazna kartica Urbana stala 2 evra.

Za tiste, ki so sodelovali v testnem obdobju, zaključek slednjega ne pomeni nobene spremembe – svoje kartice kot običajno uporabljajo še naprej.

31. december

bo zadnji dan možnosti plačila vožnje z žetoni in gotovino, zadnji dan veljavnosti starih občanskih in upokojskih mesečnih vozovnic.

19. ure. Vendar čaka nas še veliko dela. Zato v LPP že z velikim veseljem pričakujemo konec letošnjega leta, saj bo 31. december tisti dan, ko si bomo lahko malce oddahnili. Takrat bodo za kartice Urbana zamenjane že vse stare mesečne vozovnice, tudi občanske in upokojske, pa tudi žetonov in gotovine nam ne bo treba več prešteti, saj jih bo v celoti nadomestila kartica Urbana.

Da bo prehod na novi plačilni sistem tudi za vas, naše kolege iz drugih javnih podjetij, mestnih zavodov in mestne uprave, kar najbolj enostaven, ne spreglejte naših pomembnih datumov.

Ustanovljena nova družba BUS, d.o.o.

V JP Ljubljanski potniški promet je nedavno prišlo do za podjetje precejšnje spremembe, in sicer do izčlenitve dejavnosti celotne službe Primestnega potniškega prometa (PPP).

Nova družba, ki se imenuje BUS, medkrajevni potniški promet, d.o.o., je bila v sodni register in v Poslovni register Slovenije vpisana 4. avgusta 2009. Direktor nove družbe je Gorazd Karlin, osnovni kapital družbe pa znaša 2.127.557,60 evrov.

Do izčlenitve je prišlo na podlagi sklepov Mestnega sveta MOL in Sveta ustanoviteljev javnih podjetij, povezanih v Javni holding Ljubljana. Iz LPP se je izčlenila celotna dejavnost in premoženje sedaj že nekdanje službe PPP, nova družba BUS, d.o.o., pa je kot univerzalni pravni naslednik vstopila v vsa pravna razmerja v zvezi z izčlenjeno dejavnostjo in premoženjem, katerih subjekt je bil LPP. S tem je postala tudi novi delodajalec za 109 zaposlenih, katerim bo BUS, d.o.o., še dve leti zagotavljal vse pravice in obveznosti iz kolektivne pogodbe, ki zavezuje LPP kot prenosno družbo.

Edini družbenik BUS, d.o.o., je JP Ljubljanski potniški promet, vendar postopek z ustanovitvijo nove družbe še ni končan, saj je bila ustanovljena z namenom prodaje. Tako bo treba v nadaljevanju pridobiti še cenitev, odločitev o pričetku postopka prodaje pa še ni sprejeta.

Naše ekipe na KOMUNALIADI 2009

13. julija letos se je v Slovenski Bistrici zgodilo že 25. srečanje delavcev komunalnega gospodarstva – KOMUNALIADA 2009. Športnih in delovnih iger so se udeležili številni zaposleni v naših javnih podjetjih in dosegli lepe uspehe. ČESTITAMO! Srečanje je poleg tekmovanja v športnih in delovnih disciplinah namenjeno predvsem izmenjavi izkušenj in druženju. Veseli smo, da se nam je pri vzpodbujanju fantov in deklet pridružil tudi naš župan. Naslednje leto se vidimo v Celju!

Košarkarski derbi med Snago in Vo-Ko.

Nogometna ekipa Ljubljanska parkirišča in tržnice.

Sodelovali smo tudi v metu krogle ...

V Vo-Ki so usklajeni tako pri delu kot pri tekmovanju v disciplini "Kanalizacija".

Na srečanju je v tekmovalnem delu sodelovalo 69 ekip iz vse Slovenije. Podjetja z večjim številom zaposlenih so seveda prijavila več sodelujočih in si tako prislužila več točk. Lahko pa se pohvalimo, da je končni uspeh naših zelo dober.

Pri delovnih tekmovanjih, kjer so se sodelujoči pomerili v aranžiranju cvetja, pri odvozu odpadkov ter disciplinah vodovod in kanalizacija, je sodelovalo 59 ekip. Pri skupni končni uvrstitvi je Snaga dosegla 12. mesto, saj so na svojem področju, odvoz odpadkov, za las zgrešili 1. mesto. No, ja, zmagali so domačini?! Zaposleni v JP Vodovod-Kanalizacija so tekmovali v disciplini vodovod, kjer so dosegli 10. mesto, in disciplini kanalizacija, kjer so bili 24. Zaposleni v podjetju Žale so v disciplini aranžiranje cvetja dosegli 12. mesto.

Tri naša večja podjetja so se v končni uvrstitvi na športnih tekmovanjih, kjer je sodelovalo več ekip iz 67 podjetij, uvrstila tesno skupaj: Vodovod-Kanalizacija je dosegla 4. mesto, Snaga 5. in LPP 6. mesto. Na 23. mesto so se uvrstili zaposleni v podjetju Žale in na 29. mesto zaposleni iz podjetja Ljubljanska parkirišča in tržnice.

V skupnem seštevku obeh tekmovanj pa je razvrstitev med 69 ekipami naslednja: Snaga 4. mesto, Vodovod-Kanalizacija 5. mesto, LPP 10. mesto, Žale 22. in Ljubljanska parkirišča in tržnice 42. mesto.

Zmagovalna ekipa LPP-ja, ki je osvojila naslov prvaka v vlečenju vrvi.

Bojan Jaklič (Vo-Ka) pritekel 7. mesto.

Delovne igre odvoz odpadkov – zaposleni Snage so odločno zastopali svoje barve in zasedli 2. mesto.

Polona Škerbec (Vo-Ka) 3. mesto in Vera Horvat (Snaga) 1. mesto v teku.

Ekipa delovnih iger Snage z direktorjem in predsednico sindikata.

Izkušnje s terena so zelo dobrodošle pri tekmovanju v disciplini vodovod.

Novosti za potnike na mestnih avtobusov

Mestni svet je na julijski seji sprejel novi *Odlok o organizaciji in načinu izvajanja mestnih linijskih prevozov potnikov*, katerega bistvena prednost je, da je začrtal standard kakovosti javnega prevoza, ki ga želi Mestna občina Ljubljana zagotavljati svojim prebivalcem. Poleg pravne podlage za novi plačilni sistem, ki temelji na enotni mestni kartici Urbana, odlok prinaša tudi precej drugih novosti za potnike mestnih avtobusov. Ker mednje zagotovo sodimo tudi mnogi zaposleni v "naši mestni družini", ne bo odveč, če jih nekoliko podrobneje predstavimo.

Najpomembnejša novost za potnike je seveda povezana s kartico Urbana, natančneje z nadzorom plačila vožnje in veljavnosti kartice. Vozniki avtobusov bodo še vedno izvajali vizualni nadzor nad plačilom vozne oziroma, po novem, nad validacijo kartic Urbana ob vstopu potnikov v vozilo. Nadzor nad veljavnostjo kartic pa izvajajo kontrolorji, mestni inšpektorji in mestni redarji, ki od potnika z neveljavno vozovnico lahko zahtevajo, da zapusti vozilo in mu vozovnico lahko odvzamejo.

Vožnjo na avtobusih bo kmalu mogoče plačati tudi z mobilnim telefonom (Moneta). Plačilo vožnje z mobilnim telefonom prav tako ugotavljajo kontrolorji, mestni redarji ali inšpektorji, in sicer tako, da potnik na njihovo zahtevo pove številko vozovnice, ki jo je dobil s sporočilom po mobilnem telefonu iz nadzornega centra kot potrditev plačila vožnje. Potnik, ki vožnje ni plačal ali ne pove številke vozovnice, mora na njihovo zahtevo zapustiti vozilo.

Za kršitve je predvidena globa, ki za potnika znaša 40 evrov, za ponovno izdajo odvzete kartice pa bo potrebno plačati še 40 evrov.

Otroci brezplačno do 6 leta

V skladu z novim odlokom so do brezplačnega prevoza upravičeni otroci do 6 leta starosti. Otrokom, mlajšim od 5

let, za vožnjo ni potrebno imeti pri sebi vozovnice, medtem ko so otroci med 5. in 6. letom starosti sicer upravičeni do brezplačne vožnje, a morajo pri sebi imeti vozovnico (kartico Urbana) za brezplačni prevoz.

Takšno vozovnico lahko zanje pridobijo starši, posvojitelji oziroma posvojiteljice, skrbniki oziroma skrbnice, rejniki oziroma rejnice otroka. Otrok mora imeti v avtobusu spremstvo polnoletne osebe. Spremljevalec je lahko tudi otrok, starejši od 10 let, ali mladoletnik oziroma mladoletnica, če to dovolijo starši, posvojitelji oziroma posvojiteljice, skrbniki oziroma skrbnice, rejniki oziroma rejnice otroka. Nekoliko so se spremenile tudi kategorije potnikov, ki imajo pravico do brezplačne vozovnice, te pa so:

- oseba, ki ima zaradi izgube, okvare ali paraliziranosti spodnjih ali zgornjih okončin ali medenice priznano najmanj 60 % telesno okvaro, in njen spremljevalec;
- oseba z multiplo sklerozo in njen spremljevalec;
- oseba z mišičnimi ali živčno mišičnimi obolenji z ocenjeno najmanj 30 % telesno okvaro in njen spremljevalec;
- težko prizadeta oseba, ki ji je priznana invalidnost po predpisih o varstvu telesno in duševno prizadetih oseb, in njen spremljevalec;
- mladoletna oseba, ki je težko telesno ali duševno prizadeta oziroma je zaradi

izgube, okvare, paraliziranosti spodnjih okončin ali medenice ovirana pri gibanju, in njen spremljevalec;

- inšpektor in nadzornik Inšpektorata Mestne uprave MOL;

- mestni redar Mestnega redarstva Mestne uprave MOL.

Za pridobitev pravice do brezplačne terminske kartice Urbana morajo upravičenci na vpogled predložiti originalno odločbo Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Brezplačno lahko s seboj na avtobus vzamemo osebno prtljago, otroški voziček in psa, ki mora biti med vožnjo na povodcu in imeti nagobčnik.

Za višji standard javnega prevoza

Med določbami novega odloka je kar nekaj takšnih, ki določajo standard javnega prevoza. Tako so denimo določeni okoljski in tehnični standardi (tudi s stališča opremljenosti), ki se jih je treba držati pri nakupu novih vozil, pa tudi obvezna oprema postajališč, tako pohoštvna kot informacijska, ki vključuje tudi postajališčne vozne rede. Pomembna novost na tem področju je tudi določba, da morajo biti vsa postajališča, na katerih ustavljajo tri linije ali več, opremljena s prikazovalniki informacij.

Še ena izmed novosti pa je, da vozniku ni več treba ustaviti avtobusa na postajališčih, ki se nahajajo zunaj avtocestnega obroča. Vozilo mora na teh postajališčih ustaviti le, če so na njem čakajoči potniki oziroma v vozilu potniki, ki želijo izstopiti. Na postajališčih znotraj avtocestnega obroča je ustavljanje še vedno obvezno.

V prihodnje bodo vsa postajališča, na katerih ustavljajo tri linije ali več, morala biti opremljena s prikazovalniki informacij (foto Domen Pal).

Projekt Civitas Elan

V pogovorih meščanov na ljubljanskih ulicah prevladujeta dve temi: vreme in promet. Skupno obema je, da večina ne s prvim ne z drugim ni zadovoljna. A če že na vreme ne moremo vplivati, to ne velja za promet, saj ga skupnimi močmi lahko obvladamo. To pa je tudi eden izmed glavnih ciljev projekta "Mobilizacija meščanov za kakovostno bivanje", ki ga na kratko imenujemo Civitas Elan. Vanj so poleg Ljubljane, ki ima vlogo vodilnega mesta in koordinatorke projekta, vključeni še Brno, Gent, Porto in Zagreb.

Ekipe projekta Civitas Elan: (od leve proti desni stojijo) Zdenka Šimonovič (MOL), Jošt Šmajdek (LPP), Lidija Kovačič (MOL), Vlado Babič (MOL) ter Nina Fele, Andrej Piltaver, Tjaša Tekavčič, in Boris Jagodič (vsi MOL); (čepita) Andreja Hrastnik (LPP) in Simona Berden (MOL); Manjkajo pa: Damijana Belak in Sabina Popit (MOL) ter Marko Kamnik, Gregor Cunder in Tanja Dermastja (vsi LPP). Zunanji partnerji v projektu so še Fakulteta za družbene vede Univerze v Ljubljani, Urbanistični inštitut Republike Slovenije, Prometni inštitut Ljubljana, Kmetijski inštitut Slovenije, Regionalni okoljski center za srednjo in vzhodno Evropo, Institut Jožef Stefan, Telargo, d.o.o., in Slovenske železnice.

Mestna občina Ljubljana in naši partnerji imamo sredstva, s katerimi lahko razredčimo gnečo na cestah, ljudem omogočimo hitrejši, udobnejši in varnejši prihod na cilj z javnim prevozom, omilimo stres, povezan z iskanjem parkirnega prostora, ter nenazadnje tudi poskrbimo za lepše okolje, boljši zrak in lažje dihanje.

Od septembra 2008, ko se je projekt uradno začel, deležniki skoraj vsakodnevno medsebojno komuniciramo. Slovenski predstavniki se redno povezujejo z mednarodnimi partnerji, tako na daljavo prek telekonferenc, skupne spletne strani in drugih kanalov kot tudi "v živo" – približno vsake tri mesece se srečamo v enem izmed sodelujočih mest, predvsem za to, da mesta tudi pobje spoznamo, ne le s fotografij in iz dokumentov; nazadnje smo se sestali julija v Portu. Med nami se tako spletajo tudi neformalne in prijateljske vezi, ki krepijo sodelovanje.

Do leta 2012, ko se bo projekt iztekel, si bomo prizadevali za razvoj bolj trajnostno usmerjenega, čistejšega in energetsko učinkovitega prometa. Izboljšati nameravamo tako javni potniški promet kot pogoje za kolesarjenje in hojo. Pozornost bomo namenjali alternativnim virom energije in uporabi informacijske tehnologije v prometu ter uvajali načelo dostopnosti javnih prevoznih sredstev za vse. Eden pomembnejših vidikov tovrstnih pobud je "glas ljudstva", saj ravno udeleženci v prometu najbolj vedo, katere so njegove pomanjkljivosti in kaj bi želeli izboljšati. MOL se je zavezal, da bo v okviru strategije omogočil podajanje stališč, pričakovanj in predlogov, s čimer bi lažje prišli do učinkovitejših rešitev.

Pobudniki pa nismo le polni besed, temveč jih uresničujemo v vsakdanjem življenju. Tako se sami poskušamo držati vodila, da za prevoz namesto avtomobila uporabljamo kolesa, avtobuse ali pešačimo. Navsezadnje nam je vsem skupno to, da želimo mesta narediti še bolj privlačna in zdravju prijazna – s tem, da iz mestnega središča umaknemo avtomobile in izboljšamo kakovost bivanja za vse meščane in obiskovalce.

Včasih pozabimo, da živimo v čudovitem mestu, katerega lepota je pogosto prikrita s pločevino. Ta je bodisi zaradi brezbriznosti in neznanja bodisi zaradi pomanjkanja vizije za lepšo skupno prihodnost zasedla celo najlepša območja v mestu, ki jih ponovno želimo osvoboditi.

Ekipe Civitas Elan

S kolesom hitreje in učinkoviteje

V začetku julija so trije redarji mestnega redarstva svoje naloge pričeli opravljati na kolesih. Kot izraziti prednosti "prevoza s kolesom" sta se takoj pokazali boljša mobilnost in hitrost delovanja, predvsem po mestnem središču, kjer je tudi glavni poudarek njihovega dela.

Naši redarji na kolesih tudi nadaljujejo dobro sodelovanje s Policijsko postajo Ljubljana Center, saj organizirajo patrulje redar-kolesar in policist-kolesar, ki skupaj lahko zelo učinkovito pripomoreta k večji javni in prometni varnosti v mestu.

Kot je povedal Andrej Orač, vodja mestnega redarstva, so z učinki dela redarjev-kolesarjev zelo zadovoljni, zato nameravajo v naslednjem letu število redarjev-kolesarjev povečati na predvidoma deset. Z uvajanjem do okolja prijaznega načina prevoza za izvajanje operativnih nalog redarstva pa nedvomno prispevajo tudi k promociji uporabe kolesa kot prevoznega sredstva in posledično k uresničevanju ciljev občinskega programa varstva okolja.

Naši redarji na kolesih (z leve): Goran Soroscy, Alen Behek in Marko Petojevič, ki so v zelo kratkem času nad pričakovanji izboljšali učinkovitost delovanja Mestnega redarstva predvsem v ožjem mestnem središču.

Kako smo načrtovali RCERO in se pri tem ...

Iskreno povedano sem kar nekaj časa razmišljal, kako naj se odzovem na povabilo o zapisu na temo Regijskega centra za ravnanje Ljubljana (RCERO). Že ime samo je neatraktivno in tudi kratica v poplavi podobnih kratih v Sloveniji obrabljena. O čem torej govorim? Aja, o odpadkih! Pa sploh koga ta tema zanima, me grize črv dvoma?

Čeprav veliko govorimo o osveščenosti na področju varovanja okolja, imam včasih občutek, da so odpadki še vedno drugorazredna tema. Odpadek je stvar, ki jo odložimo v zabojnik ali koš (lahko tudi zraven njega), na pločnik, v park, torej praktično kamorkoli. Nato pa je dolžnost Snage, da ga "pospravi" in to čim prej oziroma takoj, ker "drugače bomo župana poklicali", kot pogosto slišimo. Poleg tega projekt RCERO traja že pet let in smo se ga s sodelavci roko na srce tudi že malce zasitili – do neke mere je izpraznil naše akumulacije. Pa še bojazen obstaja, da bi kdo pričujoči zapis razumel v smislu pretiranega hvaljenja.

Ne glede na navedeno nadaljujem s pisanjem iz dveh razlogov. Prvič je to priložnost za ponoven razmislek o problematiki odpadkov v sodobni družbi. Temeljno pri tem je spoznanje, da je odpadek najprej odgovornost vsakega izmed nas in šele nato družbe. Le mi kot potrošniki lahko uresničimo prioritete ravnanja z odpadki, med katerimi je na prvem mestu preprečevanje njihovega nastajanja. Vsakdo bi se najprej moral vprašati, ali neko novo stvar res potrebuje. Mogoče je star izdelek še uporaben oziroma se ga da popraviti? Pogosto se nam namreč kopičijo stvari, ki jih po nakupu malo ali pa sploh ne uporabljamo in tako končajo kot odpadek. Mimogrede – obstaja že svetovno združenje, ki se zavzema za to, da za polno življenje zadostuje sto stvari in to dokazuje s svojim ravnanjem. Če pa že kupujemo kak izdelek, bi bilo primerno, da poleg drugih lastnosti pri nakupu upoštevamo tudi količino embalaže, ki je vezana na ta izdelek in s tem prispevamo k zmanjševanju nastajanja odpadkov. Ponovna uporaba je naslednja v hierarhiji ravnanja z odpadki. Preprosto povedano gre za to, da med izdelki iščemo take z daljšo življenjsko dobo oziroma v taki embalaži, ki omogoča večkratno uporabo.

Naslednja prioriteta pa je snovna izraba, najbolj znana kot recikliranje: surovin, ki smo jih vzeli naravi (kovine, nafta, les ...), po izteku življenjske dobe ne zavržemo, ampak jih zberemo, obdelamo in predelamo tako, da jih lahko ponovno koristimo. V tej fazi pa je odgovornost izvajalca javne službe izredno pomembna. Ta mora namreč zagotoviti kar najbolj prijazen sistem ločenega zbiranja odpadkov, ki uporabnikom omogoča ločevanje na izvoru. V Snagi se trudimo izgraditi in upravljati najboljši sistem ločenega zbiranja odpadkov. Čeprav se vsak

dan sprašujemo, kaj lahko naredimo še boljše, ocenjujem, da je naš sistem ločenega zbiranja z zbiralnici oziroma ekološkimi otoki, podzemnimi zbiralnici, zbirnim centrom Barje, zabojniki za biorazgradljive odpadke, premičnim zabojnikom za nevarne odpadke ter sistemom zbiranja in odvoza kosovnih odpadkov primerljiv s sistemi v najrazvitejših evropskih mestih. Navkljub skrbnemu ločenemu zbiranju odpadkov pa še vedno ostaja del mešanih komunalnih odpadkov, ki zaenkrat končuje na deponiji Barje. In tukaj se vračam k regijskemu centru za ravnanje z odpadki, katerega glavna naloga je predelava preostanka mešanih komunalnih odpadkov. Z ustreznimi postopki predelave bomo zagotovili, da bo samo še manjši del (20–25 %) odpadkov končal na odlagalšču. Pa še ti odpadki bodo inertni, brez vplivov na okolje.

140 milijonov evrov predračunske vrednosti, deset let priprave, načrtovanja in predvidene izvedbe, končna rešitev ravnanja z odpadki za Ljubljano in okolico za naslednjih 30 let, najnovejša tehnologija – vse to in še več je RCERO. Hkrati pa so RCERO tudi ljudje, ki so ga načrtovali in gradili. In to je tudi drugi razlog za moje pisanje. Rad bi se namreč še enkrat zahvalil vsem, ki so pripomogli, da RCERO postaja resničnost. Pri tem so (smo) večkrat morali biti tudi bitke z mlino na veter in ne – če nadaljujem misel iz naslova –, pri tem se nismo zabavali. Ostaja pa občutek zadovoljstva in izpolnitve.

Janko Kramžar, direktor JP Snaga

Območje nastajajočega Regijskega centra za ravnanje z odpadki Ljubljana iz zraka (foto: Barbara Jakše Jeršič).

Otroci vedo, kako ločevati

V igri "Ločuj in zmaguj", ki poteka od lanskega novembra, vsak drugi teden izmenično zřebamo tri odjemna mesta A (do 240 litrov prostornine) in dve odjemni mesti B (od 241–1.500 litrov) ter odjemno mesto C (več kot 1501 litrov). Do konca junija smo izřebali 42 odjemnih mest, a podelili le dve nagradi fizičnim osebam, kar nas je že precej razžalostilo. Potem pa je posijalo sonce: v 14. krogu smo dobili novega nagrajenca, vrtec Otona Župančiča, enota Živ-Žav, ki je za pravilno ločevanje odpadkov prejel nagrado 7 tisoč evrov.

Kot je povedala ravnateljica Irena Upelj, so bili zmage zelo veseli, saj si prizadevajo, da bi najmlajše naučili spoštovati okolje: »V okviru našega letnega načrta, ki smo ga pripravili v sodelovanju z vsemi zaposlenimi, smo se odločili za več projektov in eden izmed njih je tudi ravnanje z odpadki.

Zbirali smo kartuše za Rdeče noske, tonerje, papir, zamaške za nakup invalidskega vozička, ločevali vse preostale odpadke, urejali okolico in igrišče. Otroke smo seznanjali z vrstami odpadkov ter se pogovarjali o predelavi in o ponovni uporabi surovin za nove izdelke. V eko delavnice smo vključevali tudi starše. Ogledali smo si ekološke otoke z zabojniki in se učili, v katerega spadajo posamezni odpadki. Spoznali smo, da hrana ne sodi v smeti, če pa že ostane, sodi v biološke zabojnike. Varčujemo s papirjem, zato rišemo risbice na obe strani. Naučili smo se za seboj pobirati smeti, iz primernih odpadkov pa tudi izdelujemo igre, igrače in didaktična sredstva.«

V vrtcu so se razveselili tudi denarne nagrade, ki jo bodo koristno porabili; že več let si želijo kakovostno ozvočenje za igrišče, kjer potekajo različne prireditve in praznovanja, obogatili bodo didaktične kabinete in nagradili najaktivnejše skupine otrok.

Do novih oddelkov z veliko iznajdljivosti

Čeprav smo lani v naših vrtcih pridobili več kot tisoč dodatnih mest, smo se tudi letos spomladi srečali z vpisom, ki je presegal trenutne kapacitete. Da bi lahko sprejeli vse oziroma čimveč ljubljanskih malčkov, smo takoj pričeli z načrtovanjem novih oddelkov in sprejemati različne ukrepe, s katerimi bi zagotovili potreben prostor.

Razlogi za tako velik vpis so poleg t. i. brezplačnega vrtca za vsakega drugega in vse nadaljnje otroke iz iste družine, ki so hkrati vključeni v vrtec, tudi povečano število rojstev v Sloveniji v letu 2008 za več kot 2000 otrok in spreminjanje stalnega prebivališča.

Do začetka javnega vpisa otrok za šolsko leto 2009/2010, ki je letos potekal od 1. do 15. aprila, smo v MOL pripravili nov informacijski sistem za spremljanje vpisa in sprejema otrok v vrtec. Informacijski sistem omogoča pregled potreb staršev po prostih mestih, ne rešuje pa problema podvojenih vlog. Starši imajo po veljavni zakonodaji namreč še vedno možnost izbirati vrtec in vpisati otroka hkrati v več vrtcev. Centralni vpis otrok lahko uvede le ministrstvo, pristojno za predšolsko vzgojo.

Kot se je pokazalo, se je letos vpis v vrtce glede na lani še povečal, saj smo za razpisanih 2900 prostih mest zabeležili 9486 vlog za 5007 otrok, od tega 4058 otrok s stalnim prebivališčem v MOL. V juniju se je to število znižalo na 3739 otrok, kar je pomenilo, da potrebujemo še 1247 mest.

Da bi lahko sprejeli čim več otrok, smo začeli s pripravo različnih ukrepov za zagotovitev dodatnih prostih mest v vrtcih. Sodelavci z Oddelka za predšolsko vzgojo in izobraževanje v sestavi Ana Potočnik, Nevenka Ravnikar, Maja Samide, Miro Oberstar, Marko

Veber in Marija Fabčič ter Mojca Kitek Ruparčič iz Službe za razvojne projekte in investicije smo napeli vse moči in možganske celice, da smo pregledali možnosti prilagoditev prostorov drugega starostnega obdobja za namen prvega starostnega obdobja, poiskali obstoječe nenamenske prostore MOL in druge prostore, ki bi bili s preureditvijo primerni za predšolske otroke, ter pridobili prostore, v katerih se je v preteklosti že izvajala dejavnost vrtcev, nazaj v fond predšolske vzgoje. Ob podpori mestne uprave nam je uspelo in v septembru smo odprli 10 novih oddelkov, to je dodatnih 140 mest, do konca zime pa bomo odprli še 19 oddelkov, kar letos skupaj pomeni dodatno 406 mest za otroke ali drugače povedano – zagotovili smo 6 novih vrtcev.

Žal pa tudi izjemno povečanje števila oddelkov ni dovolj, zato za jeseni pripravljamo koncesijski akt za obravnavo na Mestnem svetu MOL in razpis koncesije za zasebne vrtce za 20 oddelkov prvega starostnega obdobja, v katerem je poudarek na odpiranju oddelkov predvsem na območjih, kjer kapacitet v javnih vrtcih najbolj primanjkuje.

Čeprav imamo v naših vrtcih dovolj prostora za vse otroke iz Ljubljane, več kot 1600 mest zasedajo otroci iz drugih občin, zato je kljub novemu pravilniku o sprejemu otrok letos še vedno premalo prostora. Na problem Ljubljane kot glavnega mesta z dnevno migracijo zaposlenih in vpisom otrok v ljubljanske vrtce smo državne institucije večkrat obvestili s predlogi za ukrepanje in pomoč, ki jo še vedno pričakujemo. Na ministrstvo za šolstvo in šport smo podali pobudo za izenačenje normativa heterogenega in homogenega oddelka, ob jasnih varovalih glede kakovosti v vrtcih, s

čimer bi lahko zagotovili dodatnih 300 do 500 mest, vendar je zaradi strokovnih pomislekov pobuda ostala nerealizirana, čeprav bi ta ukrep letos ublažil stisko staršev in otrok. Ob pripravi prostorskih načrtov pa smo dosledno uvedli pravilo za investitorje stanovanjskih sosesk, da morajo zagotoviti prostor oziroma zemljišče za vrtec, glede na predpisane normative. Tako smo v okviru občinskih podrobnih prostorskih načrtov za Korotansko naselje ter soseski Črnuški bajer in Ruski car zagotovili prostor za vrtce, pravkar pa potekajo izdelave idejnih načrtov za njihovo izgradnjo.

Marija Fabčič, načelnica Oddelka za predšolsko vzgojo in izobraževanje

Vrtec za otroke zaposlenih

Med zaposlenimi v Mestni občini Ljubljana večkrat slišimo vprašanje, zakaj MOL nima "svojega vrtca", torej vrtca za otroke zaposlenih, zato je prav, da to zadevo nekoliko pojasnimo.

To izredno lepo pobudo bi na oddelku prav radi podprli, vendar jo je nemogoče izvesti, saj je Mestna občina Ljubljana del javnega sektorja. Vrtec bi sicer lahko zgradili blizu prostorov mestne uprave (ali v njih), otroke pa bi v vrtec sprejemali po enotnem pravilniku, ki velja za vse vrtce v Ljubljani, in brez posebne pravice zaradi zaposlitve staršev v MU MOL. Kot javni sektor ne moremo in ne smemo za zaposlene pridobiti večjih pravic, kot jih nalaga zakon, in v letošnjem letu, ko je prostorska stiska v vrtcih največja, bi v tak mestni vrtec morali sprejeti vse otroke glede na vrstni red po pridobljenih točkah, ne glede na to, kje so zaposleni njihovi starši. Za zasebna podjetja, kot je na primer Lek, torej ni nobenih ovir, da v javno-zasebnem partnerstvu investirajo v vrtec za svoje zaposlene, medtem ko za javni sektor veljajo načela enakega dostopa in prejemanja pravic zgolj v obsegu, kot ga določa zakon.

Takole z zanimanjem so si malčki enote Živ-žav vrtca Oton Župančič ogledovali nagradni ček, ki ga je 1. julija 2009 ravnateljica vrtca Ireni Upelj simbolično predal direktor Snage, d.o.o., Janko Kramžar; podelitve nagrade se je udeležil tudi župan Zoran Jankovič.

Nekoč pristanišče, danes čudovit podaljšek promenade ob Ljubljanci

Če ste poletne mesece preživeli izven Ljubljane, ste bili ob vrnitvi v prestolnico zagotovo presenečeni nad novo podobo Brega, od Čevljarkega mostu prek Novega trga do Zoisove ceste.

Vse do sredine 19. stoletja je bilo na Bregu pomembno mestno pristanišče, kjer se je pretovorilo več kot milijon ton blaga letno. Do nedavnega ta predel Stari Ljubljanji ni bil ravno v ponos, sedaj pa je postal pravi biser.

Po popolni obnovi komunalne infrastrukture smo asfalt zamenjali z granitnimi kockami in tlakom, posadili dodatna drevesa, namestili novo urbano opremo in nenazadnje uredili potopne zbiralnice za ločeno zbiranje odpadkov. Pomembno pa je tudi, da smo Breg zaprli za promet in ga namenili pešcem. Tako je postal čudovit podaljšek promenade ob Ljubljanci, po kateri se bomo po prenovi Krakovskega nasipa, ki že poteka, lahko sprehodili vse do Špice; prav tako pa smo pridobili novo javno površino, kjer se bodo lahko odvijali najrazličnejši dogodki.

Breg med prenovno.

Breg je z novo podobo dobesedno zacvetel in verjamemo, da bo v kratkem času postal eno osrednjih zbirališč domačinov in obiskovalcev v središču Ljubljane (foto: Barbara Jakše Jeršič, Domen Pal).

Nova, še kako dobrodošla cesta povezava

Po tem, ko smo med Opekarsko in Barjansko cesto v Trnovem več let gledali "gradbiščno ograjo", je župan Zoran Jankovič sredi julija s simbolično odstranitvijo cestne zapore odprl 360 metrov dolgo povezovalno cesto Mivka, ki so jo naše službe popolnoma obnovile v štirih mesecih.

Ob prenovi smo cesto opremili z vso potrebno komunalno infrastrukturo (primarni vodovod, elektrokabelska in meteorna kanalizacija, javna razsvetljava), postavili ograjo ter uredili obojestranska hodnika za pešce s kolesarsko stezo in vzdolžnim drevoredom japonske češnje (foto: Barbara Jakše Jeršič).

Najsodobnejše igrišče v prestolnici

Na Trgu 9. maja za Bežigradom smo 1. septembra odprli novo, sodobno otroško igrišče, kjer bodo naši malčki lahko domišljiji dali prsto pot.

Igrala, ki so izdelana iz visoko kakovostnih materialov, so namreč nekoliko drugačna, kot smo vajeni; tu boste našli talne piščali, telefončke, nihajne krogle, pohodne vrvi in kalejdoskop, seveda pa ne manjkajo niti stari dobri tobogani, gugalnice, vrtiljak in peskovniki. Da je igrišče še bolj razgibano, smo izdelali travne hribine in igralne otočke. Poleg tega smo obnovili glavno asfaltno pot v parku in namestili nove klopi.

Foto: Nada Žgank

Podhod Tivoli v novi preobleki

Na poti iz središča mesta v park Tivoli je bil podhod pri Moderni galeriji že dalj časa "najšibkejši člen" – leta so naredila svoje, k bolj klavni podobi pa so pripomogli tudi (nedomiseln) grafitarji in vandali. Zato se od sredine julija skupaj z Ljubljankami in Ljubljanci veselimo nove podobe podhoda Tivoli, ki sedaj ni več le povezava dveh točk, temveč urban prostor. Prenovo je vodil Zavod za turizem Ljubljana v sodelovanju z Oddelkom za gospodarske dejavnosti in promet MOL. Poleg sanacije kanalizacijskega omrežja in stopnišč smo odstranili grafite, obnovili tlak, postavili panele iz ekspandiranega kortena in poskrbeli za primerno osvetlitev (foto: Barbara Jakše Jeršič).

Ljubljanski grad v novem sijaju

Ljubljanski grad je v začetku poletja z odprtjem info centra v Erazmovem stolpu še izboljšal svojo ponudbo, konec julija pa je župan s simboličnim dvigom zastave odprl popolnoma prenovljen Razgledni stolp, ki je bil zaprt od oktobra lani.

Info center je prijetno opremljen prostor na grajskem dvorišču, ki je svoja vrata odprl 2. junija, ravno v začetku turistične sezone. Namenjen je informiranju turistov o gradu in dejavnostih, ki se tam dogajajo. Informatorji, zaposleni v centru, med katerimi je večina usposobljenih vodnikov, ponujajo obiskovalcem tudi nakup vstopnic in spominkov, dobro pa so seznanjeni tudi s turistično ponudbo Ljubljane nasploh, o kateri vestno obveščajo informacij željne turiste. Info center dnevno obišče med 500 do 600 ljudi, med katerimi je vse več takih, ki svoj obisk popestrijo z zanimivim in poučnim vodenim ogledom gradu – to poletje lahko izbirajo kar med petimi termini dnevno. Najbolj privlačen med vsemi vodenimi sprehodi po gradu je prav gotovo večerni, ki se zaključi s postrežbo penine ali osvežilnega napitka v romantičnem okolju prenovljenega Razglednega stolpa. Razgledni stolp sodi med eno izmed najbolj obiskanih turističnih točk v Sloveniji, zato je še posebej pomembno, da ga redno vzdržujemo in obnavljamo. Kot je povedal **Stane Miklavec**, vodja službe za investicije, investicijsko vzdrževanje in obratovanje ter Ljubljanski grad, s tekočim vzdrževanjem nismo mogli odpraviti posledic zamakanja in korozije, zato smo se na

Festivalu Ljubljana skupaj z investitorjem Mestno občino Ljubljana in na podlagi izvedenskih mnenj odločil za temeljito sanacijo na petih osnovnih področjih: statična sanacija – obnova samonosne cevne konstrukcije stopnišča, predvsem v spodnjem delu stolpa; zamenjava dotrajanih kamnitih oblog na vrhu stolpa; obnova vseh instalacij (elektro, odvodnjavanje, strelodvoj); obnova fasade in izvedba usmerjevalnih vizirjev ter izvedba povezav s sosednjimi trakti, predvsem s traktom J, v katerem je predviden Muzej zgodovine Slovencev. Razgledni stolp torej iz svojega privilegiranega položaja ponovno ponosno vabi k novim doživetjem in ponuja posebne poglede na razprostrto in čudovito mesto.

Ob odprtju obnovljenega razglednega stolpa se je zbrala ekipa projekta (od leve proti desni): **Marko Perme**, pooblaščen restavrator Zavoda za kulturno dediščino Ljubljana za Ljubljanski grad; **Miha Kerin**, direktor Projektivnega podjetja AMBIENT, d.o.o., in odgovorni vodja projekta; **Stane Miklavec** (Festival Ljubljana), **Majda Kregar**, odgovorna projektanta projekta obnove, AMBIENT, d.o.o.; **Darja Maček** (SRPI MOL); **Srečko Ceglar**, odgovorni nadzornik projekta pri IMOS, d.d.; **Stipan Vuk**, vodja gradbišča, skupaj s predstavnikom izvajalca obnove SCT.

Festival Ljubljana ponovno pustil neizbrisljiv pečat

Prijetne stvari vedno hitro minejo in tako se je s precejšnjo hitrostjo odvil tudi letošnji, že 57. ljubljanski poletni festival. Kljub svojemu minljivemu značaju pa je za seboj, kot običajno, pustil neizbrisljiv pečat.

Foto: SNG Opera in balet Ljubljana

Med prireditvami tega poletja je poleg velikih gostovanj zaradi svojega hudomušnega značaja izstopala premiera Haydnove opere Apotekar, ki je skozi vse poletje nastajala v koprodukciji SNG Opere in baleta Ljubljana in Festivala Ljubljana. Komično opero, s katero je Festival Ljubljana obeležil dvestoto obletnico smrti Josepha Haydna (1732–1809), sta spremljali tudi dve glasbeni delavnici, ki sta v družbo režiserja opere Rocca in dirigenta Uroša Lajovica pritegnili mnoge nadobudne in radovedne otroke. Slednji so se na delavnicah izvrstno zabavali, spoznavali ustvarjalni proces, jedli esterhazijeve slaščice in prihajali do povsem preprostih resnic, kot je na primer ta, da gre pri omenjeni operi zgolj za to, da trije moški lovijo eno žensko, ki se na koncu le odloči in izbere enega med njimi za svojega ljubčka. Karma Apotekarja je kot Dioklecijanov meč visela nad predstavo, zato je bilo zaradi bolezni potrebnih kar veliko zamenjav, vendar je čarobna energija gradu, ki so jo nastopajoči začutili že kmalu po prvih vajah, odpravila vse težave. Tako se je nova Grilleta naučila svojo vlogo kar v treh tednih, nekateri nastopajoči pa so se povsem začudeni srečevali z neverjetnimi igralskimi in kondicijskimi sposobnostmi, ki so že skoraj mejile na kaskaderske. Neizbežne zamenjave so zakrivilo tudi operni debi Aljaža Farasina iz Tria Eroika, za katerega lahko sklepamo, da ga glede na to, da je v isti vlogi debitiral tudi slavni Ramon Vargas, čaka bleščeča prihodnost. Režiser je z minimalnimi sredstvi dosegel, da je grad oživel kot prizorišče veselja, kar je tudi cilj comedie del arte.

Napoleon spet v Ljubljani

Sodelovanje Muzeja in galerij mesta Ljubljane s francosko ambasado in Kulturnim inštitutom Charles Nodier je postalo že tradicionalno dobro. V letošnjem letu smo s skupnimi močmi obeležili 200-letnico ustanovitve Ilirskih provinc in Ljubljane kot glavnega mesta te državne tvorbe z odmevno razstavo "NAPOLEON REZHE ILIRIA VSTAN", ki si jo v Mestnem muzeju Ljubljana lahko ogledate še do konca oktobra.

Napoleon – vojak, general, cesar, povzpetnik, junak, morilec, vojaški strateg, za nekatere prvi Evropejec ... vsekakor pa ena najznamenitejših svetovnih osebnosti, ki je v začetku 19. stoletja zgodovino krojila tudi Slovencem. Enostavna ali težka naloga predstaviti to obdobje evropske zgodovine? Zame kot avtorico razstave in za moje sodelavce je bila to imenitna priložnost in svojevrsten privilegij ter hkrati tudi izziv. Kajti slovenska muzejska stroka se je po dolgem času, od leta 1964, prvič spoprijela s to temo.

Kot pri vsakem projektu je bilo tudi pri tem ključnega pomena sestaviti pravo delovno ekipo, saj je dobro, da smo v timu različni ljudje: nekdo, ki je vir idej, zanesenjak, skeptik, zanesljiv sodelavec, natančnež ... Nato se je začelo (kratko!) obdobje sanjarjenja – kaj, kako, s kom, kje ...

Sledil je pregled gradiva v naših zbirkah, pa tudi kolegi iz slovenskih muzejev, arhivov in knjižnic ter zasebni zbiralci so se hitro odzvali na prošnjo za sodelovanje. Redko se zgodi, da na muzejski razstavi sodeluje skoraj petdeset institucij in posameznikov, v našem primeru iz Slovenije (od Murske Sobotice do Pirana in od Radovljice do Brežic) in Francije. Kajti francoski kolegi iz Ljubljane so nam odprli

pot tudi v izbrane francoske inštitucije – Carnavalet, Louvre, Malmaison, muzej iz Chatillon sur Seine, Državni arhiv Francije in Arhiv zunanjega ministrstva Francije.

Nato smo že pregledovali predmete iz naših zbirk, kukali v tuje in izbrali. Povezali smo jih v stvarne in simbolne enote, ustvarili vsebinske in čustvene poudarke za bodoče obiskovalce. In dodali oblikovalske "cukrčke", ki so se utrinjali v razgovorih in v razmišljanjih ... med kustosi, z zunanjimi strokovnimi sodelavci, z dokumentalisti, s službo za odnose z javnostmi in trženje, s fotografi, z oblikovalci, z izvajalci tehnične postavitve, z lektorji, s prevajalci, z osvetljevalci, s tiskarji in najverjetneje še s kom.

Med nami je završalo sredi novembra, ko smo izvedeli, da je tudi znameniti pariški Louvre pripravljen sodelovati pri projektu. To je bila odlična vzpodbuda za naše delo: nemudoma je stekla "administracija" za rezervacijo gradiva, priprava pogodb o izposoji, organiziranje prevozov iz Francije in Slovenije, restavriranje gradiva, izbira gradiva v arhivih in knjižnicah, dogovori z zasebnimi zbiralci, zavarovanje predmetov.

Ob neposrednem delu za razstavo sta tu vedno še katalog in promocija, tokrat pa smo pripravili še jubilejno priložnostno izdajo uradnega časopisa Ilirskih provinc Uradni časopis/Télégraphe officiel, ki je ob razstavi prvič izšel tudi v slovenskem jeziku, kar je bila želja njegovega zadnjega urednika Charlesa Nodierja.

Ko je le pet dni pred slavnostnim odprtjem naše razstave iz Francije prispel težko pričakovani transport, nas čakala še zadnja preizkušnja – skoraj 900 kilogramov težak bronast kip Napoleona, delo Lorenza Bartolinija, je bilo treba postaviti na podstavek v atriju muzeja in to ob prisotnosti kolegice iz Louvra. Z delavci podjetja RPS nam je to uspelo brezhibno. Francoska kolegica je bila iskreno presenečena nad izvedbo tega "manevra" in končnim rezultatom, saj kip stoji bolje kot v Louvru: na primerno visokem, monumentalnem podstavku je kip dobil pravo veličino, ker je sprva stal ob vhodu v Napoleonov muzej.

In končno odprtje! Zadnje podrobnosti razstave smo kot vedno zaključili slabo uro pred uradno otvoritvijo, ki je bila tokrat "na nivoju" predsednikov vlad. In tokratni obisk predsednika francoske vlade je bil prvi obisk visokega francoskega politika v Sloveniji po letu 1991.

mag. Irena Žmuc,
vodja projekta in soavtorica razstave

Takole je z varnim transportom iz Pariza v Ljubljano pripotoval Napoleonov kip Lorenza Bartolinija.

Pri zahtevne manevru postavitve 900 kilogramov težkega kipa smo se odlično odrezali (foto: arhiv Mestnega muzeja Ljubljana).

Urbana kultura našla svoj prostor

Ljubljana je na področju kulture bogatejša za prav poseben javni zavod, ki je bil sicer ustanovljen že februarja 2008, svoja vrata pa je po zahtevni prenovi nekdanjega kina odprl zadnji avgustovski petek z razstavo fotografij Barbare Jakše Jeršič o rekonstrukciji objekta, razstavo fotografij ob 30. letnici Pankrtov in z njihovim koncertom. Novi član mestne kulturne družine, ki 18. septembra uradno štarta s programom, je Center urbane kulture (CUK) Kino Šiška - središče sodobne in urbane ustvarjalnosti.

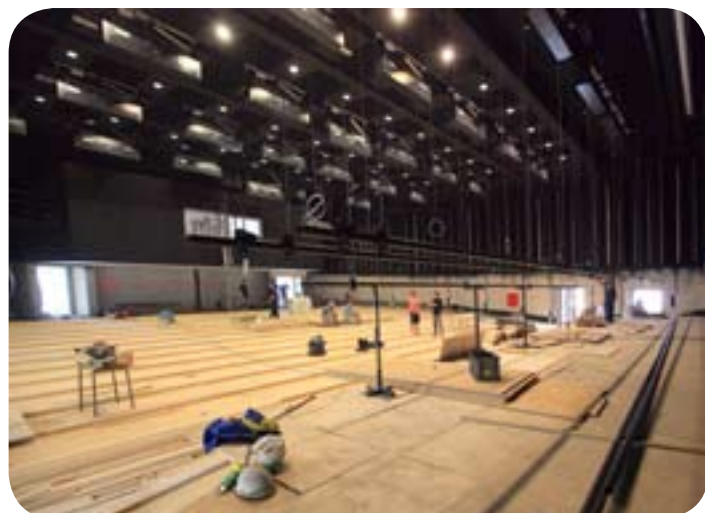

Foto: Nada Žgank

CUK Kino Šiška je prvi in edini projekt svoje vrste v regiji; je medgeneracijsko kulturno stičišče, namenjeno koncertnim, gledališkim, plesnim in eksperimentalnim dogodkom, ob katerih se bodo srečevali ljubitelji, ustvarjalci in somišljeniki sodobnih urbanih kulturnih trendov.

Zgodba našega CUK-a se začne v letu 2001, ko je Kino Šiška že drugič, a tokrat dokončno, prenehal biti kino. "Osamljene" prostore so kmalu odkrili različni ustvarjalci in od oktobra 2002 do 2007 so tu nastajali umetniški projekti, odvijale so se plesne in gledališke delavnice, potekale so obnovitvene vaje ... Stavba kina je v tem obdobju prešla v last MOL.

Leta 2004 je ureditev centra urbane kulture v objektu Kino Šiška, tudi po zaslugi civilne iniciative, postala eden od infrastrukturnih ukrepov, zapisanih v Nacionalnem programu za kulturo. Toda tam je tudi ostala ... vse do prihoda župana Zorana Jankovića,

Še zadnja dela v koncertni dvorani (foto: Barbara Jakše Jeršič).

ki je projekt uvrstil med prednostne v svojem programu in ga premaknil v izvedbeno fazo. Tako je bil na seji mestnega sveta 4. februarja 2008 ustanovljen javni zavod Center urbane kulture Kino Šiška, nato pa smo vse sile usmerili v precej zahtevno popolno obnovo objekta, ki se je začela septembra lani.

Staro z najsodobnejšim

Objekt Kino Šiška, ki je bil zgrajen leta 1961, je delo slovenskega arhitekta Božidarja Gvardjančiča in sodi med prvovrstne objekte modernistične arhitekture. Njegova nova podoba po idejni zasnovi arhitektk Anje Planišček in Nene Gabrovca ohranja in dodaja funkcionalne izboljšave, povezane z novo namembnostjo. Vsi zunanji elementi arhitekture, kot so zasteklitev vhodne prizme, omet in zasteklitve ovala, so ostali nespremenjeni; prav tako sta arhitektki ohranili vse atraktivne elemente vhodnih prostorov, kot so mozaično obloženi stebri, venecijanski tlak v pritličju in nadstropju ter dominantno stopnišče v vhodni avli, poleg njih pa tudi ovalni obod dvorane in izhodni rampi.

Center urbane kulture Kino Šiška pa ni le prvovrsten arhitekturni dosežek, temveč se s tehnološkimi inovacijami na kar 2.468 m² uvršča med večje in tehnično najsodobnejše objekte svoje vrste v Evropi. V veliki dvorani Katedrali premore 800 stojšč oziroma 450 sedišč na 743 m², ki se lahko prilagajajo posameznim, večinoma glasbenim in gledališkim dogodkom, v mali dvorani Komuni pa 150 sedišč na 205 m² za intimnejše, pretežno eksperimentalne in debatne dogodke.

Polni idej

Seveda pa je potrebno tej vrhunski arhitekturni in tehnološki stvaritvi vdahiti tudi kakovostno vsebino, za kar bo skrbela zagnana ekipa osmih zaposlenih. Kako nam bo to uspevalo, preverite kar sami in postanite eden izmed sto tisoč obiskovalcev, ki jih v naslednjem letu dni pričakujemo pod našo streho. Začnemo 18. septembra z uvodnim koncertom skupne turneje avantgardnih industrialcev Laibach in metropolitanskih intermedijcev Juno Reactor, program preostalih dogodkov pa si oglejte na www.kinosiska.si.

Simon Kardum, direktor CUK Kino Šiška

Da bo CUK Kino Šiška izpolnil vaša in naša pričakovanja, bomo skrbeli (od leve proti desni - zadaj) Simon Kardum, direktor; Matej Bobič, tehnični vodja; Matjaž Manček, pomočnik direktorja za glasbeni program; (na sredini) Piera Ravnikar, vodja projektov; Uroš Bonšek, vodja za stike z javnostjo; Mitja Bravhar, pomočnik direktorja za menedžment in finance; (spredaj) Darinka Jurečič, poslovna sekretarka; Roman Škraba, glavni vzdrževalec.

Med nebom in morjem

V poletnih mesecih se možnosti za športno preživljanje časa povečajo; še tisti, ki niso prav športne narave, malo začofotajo v vodi. Med navdušene športnice pa sodi sodelavka Energetike Ljubljana Diana Horvat iz oddelka Prodaja, ki se ukvarja predvsem s t.i. adrenalinskimi športi.

Diana, si morda tekmovala za kakšno reprezentanco?

S športom se resda ukvarjam že vse življenje, vendar nikoli profesionalno. V ekipi sem bila enkrat samkrat in še to v športu, ki je bil po stažu najkrajši – ženski hokej na ledu. Bila sem članica Olimpije, ko se je le ta šele formirala.

S katerimi športi si se že ukvarjala?

Ufff, v osnovni in srednji šoli je bilo vse kakor na prvem mestu smučanje. Lahko bi skorajda že govorila o ljubezni. Ker nihče od staršev nikoli ni smučal, sem se udeleževala predvsem smučanja v okviru SK Novinar, kasneje tudi v njihovi alpski šoli. Šele po 30. letu pa so prišli na vrsto športi, v katerih sem se zares

našla. To so deskanje na snegu in kajtanje, v zadnjem času pa zopet gorsko kolesarjenje, predvsem po brezpotjih.

Kdo ali kaj te je navdušilo h kajtanju?

S kajtanjem sem se spoznala že leta 2005, ko je bil ta šport v Sloveniji še v povojih (kajtanje je namreč najhitreje rastoči šport v svetovnem merilu), in sicer v tedanjem klubu Sportpoint iz Radovljice. Tam sem vodila kolesarsko sekcijo, s tem klubom pa so povezani tudi moji snowboarderski začetki in opravljanje potapljaškega izpita.

Glede na to, da si znana po tem, da si "adrenalinski frik" – ali te je sploh kdaj strah?

Malo strahu neposredno pred oviro ali pred izvedbo malo zahtevnejšega trika seveda vedno je, vendar pa ne odtehta zadovoljstva po uspešno opravljeni akciji.

Kateri šport te trenutno zanima?

Trenutno je res na prvem mestu gorsko kolesarjenje, vendar so razlogi za to bolj

praktične narave. Na kolo se namreč ob lepem vremenu lahko podam skorajda vsak dan po službi, čez vikende pa se odpravim v prelepe slovenske gore.

Imaš morda za nas kakšno anekdoto?

V Braziliji sem si že v prvih dneh pri kajtanju precej poškodovala stopalo. Ko sem čez dva tedna peljala prijatelje na letališče, sem to izkoristila še za obisk zdravnika. Ordinacija je bila lepa, čista, moderna, z vsemi potrebnimi aparaturnami. Že sam izraz na obrazu zdravnika pa me je precej prestrašil. Svetoval mi je čimprejšnji odhod domov, omenjal tudi možnost operacije, seveda pa o kajtanju naj sploh ne bi več razmišljala.

Ker sem včasih malce trmaste narave, sem se odločila, da dam možnost še lokalni bolnišnici. Zdravnik je pregled opravil v operacijski sobi, ki je prej kot na ordinacijo spominjala na mesnico. Diagnoza: nič posebnega, predpisal mi je neko žavbo in zatrdil, da lahko kajtam po mili volji. Kljub siromašnim pripomočkom so me oskrbeli tako lepo in s toliko topline, ki je ne odtehta nikakršno sterilno okolje niti še bolj sterilno osebje.

Moj osebni zdravnik je ob diagnozi, ki jo je postavil prvi, le zavzdihnil ter komentiral, da mi je očitno želel amputirati nogo. Zatem pa sva opravila še že znani dialog:

Zdravnik: "Veste obstajajo takšni čevlji za v vodo. Neoprenski. In niso prevelik strošek."

Jaz: "Vem. Imam dvoje."

Zdravnik: "In čemu jih ne uporabljate?"

Jaz: "Nimam dobrega občutka v njih."

Pogovarjala se je Rechelle Narat.

Foto: osebni arhiv

Skupaj nabrusimo pete!

Če ste na lanskem Ljubljanskem maratonu na štartu in ob poti spodbujali svoje prijatelje, pa so vas ob tem zarsbeli podplati, vam priporočamo, da se pridružite naši organizirani tekaški vadbi!

Tekaški treningi za uslužbenke in uslužbence (in njihove družinske člane) mestne uprave ter javnih podjetij in zavodov potekajo vsak torek in četrtek ob 19. uri, ko se – ob vsakem vremenu – dobimo na parkirišču pred Živalskim vrtom. Nato pa se pod strokovnim vodstvom trenerjev Jake Fetiha in Bena Piškurja podamo na tekaške proge Poti spominov in tovarništva ter Mosteca in Rožnika. Pri vadbi smo razdeljeni v tri skupine glede na zmožnosti udeležencev, od popolnih začetnikov do izkušenejših tekačev.

In če boste pridno trenirali, na letošnjem 14. ljubljanskem maratonu 25. oktobra ne boste več le navijali, temveč ponosno tekli v ekipi Mestne občine Ljubljana.

Vljudno vabljeni v našo športno družbo! Več informacij: tatjana.zavasnik@ljubljana.si

Naporno, ampak nagrajujoče

Na letošnjem maratonu Franja, ki se ga je udeležilo več kot štiri tisoč kolesarjev, se je preizkusilo tudi nekaj molovcev, med njimi tudi podžupan Aleš Čerin in direktor MU MOL Vasja Butina. 97 oziroma 156 kilometrov poganjanja pedalov tisto prijetno junijsko nedeljo so seveda doživljali vsak po svoje ...

Vasja Butina, direktor MU MOL: "Resno sem začel kolesariti maja 2008 in si za leto 2009 postavil cilj, da se udeležim velikega maratona Franja in se povzpnem na Vršič. Oboje sem uspel. Na maratonu je bilo kolesariti pravi užitek. Res, da je za moja leta to kar velik napor, a cilj ni bil rezultat, temveč udeležba."

Molovci, ki so se udeležili te vseslovenske kolesarske preizkušnje – (od leve proti desni) Simon Vidmar, Franci Možina, Jelka Božnar Štafclj, Saša Bistan, Miran Rebernik in Robert Kus –, priznajo, da so na poti kar precej sopihali in čutili vsako mišico posebej, toda z veliko vztrajnosti in dobre volje so se vsi ponosno pripeljali skozi cilj.

Aleš Čerin, podžupan MOL: "Kolesarstvo je eden najtežjih športov, ki pa vložen trud vrača z mnogimi užitki. Število Ljubljančank in Ljubljančanov na kolesu vidno narašča in k temu je gotovo pomembno prispevala že 28. izvedba maratona Franja. Vesel sem, da osebno sodelujem pri organizaciji tega vseslovenskega kolesarskega spektakla, da smo traso lani prvič speljali skozi mestno jedro, da toliko mojih sodelavcev kolesari in da se maratona udeležujem tudi sam."

Sodelavci sodelavcem za lepši dan

Našima Danici in Frančku ...
... se je rodil vnuček Nik!

Veliko veselja, smeha in razposajene igre vsem skupaj želimo ...

Kolegi iz Mestnega muzeja Ljubljana

Julija in avgusta sta Irena in Vlasta iz Kabineta župana obe prvič postali mame in obema se je rodila hčerka. Naključje pa je hotelo, da imata deklici tudi enako ime.

Srečnima mamica seveda iskreno čestitamo za njuni Brini ter jima želimo nadvse nasmejani in zdravi punči.

Sodelavke in sodelavci iz Kabineta župana

Na potepu po Islandiji

Uslužbenci velike mestne družine smo se tudi letošnje poletje zatekali v različne kotičke sveta. Enega zelo zanimivih sta odkrivali **Jelka** z Oddelka za gospodarske dejavnosti in promet MOL in **Mateja** z Oddelka za urejanje prostora MOL, ki sta se navduševali nad lepotami najredkeje poseljene države v Evropi. Pravita, da Islandija s svojimi neskončnimi črnimi plažami, veličastnimi klifi s tisočeriimi pticami, mogočnimi slapovi, plavajočimi ledenimi gorami, vulkani, vrelin blatom, gejzirji, velikanskimi kiti in svetlimi nočmi naravnost osuplja.

Foto: osebni arhiv

Islandski konji, ki se prosto gibljejo po islandski "puščavi".

Živahne barve hiš popestrijo dolge sive dneve.

Toplice po islandsko.

Mavrica za srečo.

Na petkovih kolegijih bo v naslednjih dveh mesecih več razlogov za slavje, saj bodo rojstni dan praznovali kar štiri "dame": **Tjaša, Justina, Teja in Mojca.**

Da bi bili Vaši dnevi še lepši, nas vas vodi Einsteinova misel:

»Ideali, ki mi razsvetljujejo pot in mi nenehno vlivajo nov pogum, da se veselo spopadam z življenjem, so prijaznost, lepota in resnica.«

Kolegij PR

Kambodža – dežela pristinih nasmehov

Prvi koraki po azijski kraljevini Kambodži, ki je bila nekoč razvita francoska kolonija z dobrim šolskim sistemom in plantažami kavčuka, postrežejo s kulturnim šokom: povsod je polno ljudi, ki so jih pohabile mine, in beračev, od najmlajših do najstarejših. To je zgodba o nedelovanju socialnega aparata, revščini in vsakodnevnem boju za preživetje v danes eni izmed najrevnejših dežel sveta, ki je v izjemno krizo vrednot in gospodarstva zapadla predvsem zaradi državljanske vojne in morilskega režima Pola Pota in njegovih Rdečih Kmerov.

Po nekaj prevoženih kilometrih po luknjah in ostankih asfalta ugotoviš, da tudi komunalni sistem v tej državi ne obstaja. Pred vsako hišo je polno smeti, ki pa nikogar ne motijo. Bosi otroci veselo skačejo po njih, mahajo mimoidočim ter podarjajo nasmejane poglede. Skrivnost nasmehov je verjetno v tem, da jih nihče ne opominja na to, da se bodo umazali, da česa ne smeje nositi v usta ali jesti z umazanimi rokami.

Moje popotovanje po Kambodži se je pričelo v glavnem mestu Phnom Pehn. To je mesto, ki slovi po tradicionalni kmerški in francoski arhitekturi. Skozi mesto teče reka Mekong, ki je 12. najdaljša reka sveta. Ob reki in na njej je veliko življenja, nekateri živijo celo v čolnih.

V glavnem mestu sem si ogledala zapor S-21 (Security 21), nekoč srednja šola, danes pa muzej v spomin na grozovita mučenja dvajset tisoč ljudi. Rdeči Kmeri so med letoma 1975 in 1979 pobijali intelektualce, učitelje, študente, zdravnike in vse, ki so jih označili za izdajalce države. Zapor je pre-

živelo le sedem kiparjev in umetnikov, ki so upodabljali Pol Pota in njegove sodelavce. Genocid so leta 1979 prekinili Vietnamci, ki so se čutili dolžne ukrepati in pomagati Kmerskemu ljudstvu. Najbolj bizarno pa je to, da za strojene zločine ni nihče odgovarjal, Pol Pot je umrl naravne smrti leta 1998 in šele takrat je bilo uradno konec njegovega režima.

V bližini zavora so polja smrti, na katerih so Rdeči Kmeri pobijali in zakopavali zapornike. Vso zgodbo štirih let groze pa nazorno prikazuje tudi znan istoimenski film.

V naslednjih dneh so sledila bolj prijetna doživetja, in sicer odkrivanje smisla življenja ob ležanju na plaži, ki se je ob misli, da je v domovini kar precej stopinj pod ničlo, še toliko bolj prileglo. Sihanoukville je obmorsko mesto v porodnih krčih razvoja turizma, kar se odraža predvsem v višjih cenah kot drugod po državi. Seveda je tudi tu pri naročanju hrane potrebno uporabljati roke in noge, saj angleščina ni ravno odlika Kmerov in tako nikoli ne veš, s čim te bodo presenetili.

Sem pa tu ugotovila, kako smo si različni, a hkrati podobni: tako kot pri nas kupujemo kreme za porjavitev, je tam na voljo pestra izbira krem za beljenje kože. Ker kreme za sončenje sploh ni možno kupiti, sem morala biti zadovoljna s tisto srednjo varianto, rdečo torej.

Na tem delu je tudi pestro nočno življenje, predvsem v lokalih na plaži, ki nudijo živo glasbo, neomejene količine pijače in hrane, med drugim tudi "happy shake" in "happy pizza", katerih glavna sestavina je – pri nas prepovedana – konoplja.

Ko je bilo sproščanja dovolj, hkrati pa se je bližalo Silvestrovo, smo se napotili dalje. Pot nas je vodila do Siem Reapa, kjer smo tudi v poletnih oblačilih dočakali leto 2009.

Siem Reap je eno od turističnih središč, saj je v neposredni bližini znamenitosti Kambodže, starodavnega mesta Angkor. Predvidevajo, da je okoli leta 1100 tu živelo nekaj več kot milijon ljudi, medtem ko jih je v Londonu v tem obdobju živelo le 50.000. Ker so živeli v lesenih hišah, dokazov za to ni, ostala pa so mogočna svetišča, ki so bila zgrajena med 9. in 14. stoletjem našega štetja in se uvrščajo med najbolj znane arhitekturne stvaritve sveta. Najbolj znan je Angkor Wat, katerega podoba krasi tudi državno zastavo.

Drugi čudovit in znan tempelj je z džungljo prerasel Ta Prohm; to je tempelj, ki je poleg slavne Angeline Jolie "igral" glavno vlogo v filmu Tomb Rider.

Angkor predstavlja tisti kraj, ki ga obiščejo vsi turisti, ki se

namenijo v Kambodžo, česar se dobro zavedajo tudi Kmeri, zato vam ob obisku tega čudovitega mesta vsekakor predlagam nakup majice z napisom "No, thank you".

Sledilo je vkrcanje na ladjico in dolga pot po rečnih rokavih jezera Tonle sap do mesta Battambang, kjer smo izkusili vožnjo z bambusovim vlakom. Od tega trenutka dalje ima zame pojem "javni prevoz v Ljubljani" popolnoma drug pomen, ki pomeni predvsem udobje in še enkrat udobje.

Jezero Tonle sap je polno življenja, hkrati pa ponuja najbolj prsten pogled na življenje Kmerov. Na jezeru so postavljene plavajoče vasi – ne manjkajo niti šole in cerkve –, ki glede na višino vodostaja spreminjajo lokacijo. Glavno opravilo je ribolov, ki je zelo pomemben za tamkajšnje gospodarstvo, hkrati pa je od njega odvisen velik del prebivalstva. Nam nedojemljiv način življenja na čolnu ali v razpadajočih barakah, kjer je na razpolago le nekaj metrov, pranje perila, kuhanje na čolnu ter večerno kopanje in celo šamponiranje v blatnem jezeru, je običajen vsakdan revnih Kmerov, ki ti vztrajno vsiljuje misel, kakšno vse je lahko življenje.

Ali je to preprostost, ki ne odraža potreb po materialnih dobrinah, ali je to res huda revščina? No, odgovorov na to je veliko, vendar prepričana pa sem, da nasmejani obrazi teh ljudi odražajo tisto pristnost, na katero smo mi že zdavnaj pozabili.

Mojca Kuk, JP Žale, foto: osebni arhiv

Nagradna križanka

KAR JE V DOLOČENI DEBELINI RAZPROSTRTO PO VEČJI POVRŠINI		PREČNI DROG V KOZOLCU	PREBIVALEC SEVERA	ZLITINA Cr, Co, W (MNOŽINA)	ŠTAJERSKI HUMORIST. ČASOPIS (DVE BESEDI)	NAŠA PREVAJALKA IZ FINŠČINE (JELKA)	LUKA V MANDŽURIJI (TUDI DALJAN)							
NAPAKA PRI NEKATERIH ŠPORTIH														
OTOK V JADRANU	3													
SPRAŠEVALEC V ANKETI				4										
UMETNIK Z DOBRIM SLOGOM														
PRIPADNICA LJUDSTVA NA ŠRILANKI														
IZGUBA MOČI		KRAJ MED DOMŽALAMI IN TROJANAMI	ST.PERZJSKO POKRIVALO GRAFIČNA TEHNIKA					POZNAVALEC ARABSKE KULTURE GRDAVŠ	ORGAN VIDA	PRITOK ORANJA V JUŽNI AFRIKI	TAJNO POJAVLJANJE ZNANE OSEBE	BIVŠI PREDSEDNIK ZIMBABVEJA (JOSHUA)	NEKDANJI PORTUGALSKI PREDSEDNIK (ANTONIO)	
SILHUETA	10					PRODAJALNE ESTONEC				9		5		
MOČNA ŽELJA				PREBIVALKA TEHARIJ RIMSKO PODZEMLJE							12			
PEVEC LESKOVAR					PRIPRAVNIK NA DUHOVNIŠKI POKLIC			11						
NORDIJSKI BOG MORJA (IZ ČRKA: RIGA)					TROJKE GLASBENIKOV POLOŽAJ V JOGI	6			GL. MESTO TOGA SLAVNA PRAVLJICARJA					
BOJEVNICA					ŠVEDSKO SMUČARSKO SREDIŠČE		LJUBLJANSKA DRAMA RIMSKI HIŠNI BOG			PERNATA ŽIVAL OMLAČEN SNOB				
VRSTA VRBE	1			LAKE CITY OBŽALOVANJE				RONALD (KRAJŠE) GRŠKA ČRKA			8	NEKDANJI RUSKI MONARH	GLASBENIK GARFUNKEL	
KEKČEVA SESTRA				14					DEL PESMI		13			
NEMŠKI GRADITELJ ZRAKOPLOVOV (HUGO)									KOMUNALNI DELAVEC			2		
POMEMBNA FINSKA LUKA						NAJKRAJŠA BESEDA V KRIŽANKI IMA TRI ČRKE.	SESTAVIL JOŽE PETELIN	UVOZ BLAGA	7					

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----

Rešeno nagradno križanko pošljite najkasneje do 8. oktobra 2009 v uradništvo glasila Urban, Javni holding Ljubljana, Vodovodna cesta 90, 1000 Ljubljana, s pripisom URBAN – NAGRADNA KRIŽANKA. Ne pozabite napisati tudi vaših podatkov!

SLIKA V KRIŽANKI: Ivan Franke, olje na platnu, konec 19. stoletja

Izžrebali bomo tri nagrade, ki jih tokrat podeljuje Muzej in galerije mesta Ljubljane:

1. nagrada: 4 vstopnice za muzej in razstavni katalog NAPOLEON REZHE ILIRIA VSTAN
2. nagrada: 2 vstopnici za muzej in muzejska majčka
3. nagrada: 2 vstopnici za muzej in muzejska otroška majčka žabic Ljuba&Ana

Nagrajenci križanke iz številke 2 so:

1. nagrada, 2 vstopnici za ogled operne predstave Traviata (Opera in balet SNG Maribor) v Križankah: Pavla Železnikar, Šentpavel 41, 1261 Dobrunje
2. nagrada, majčka Festival Ljubljana: Lili Tancar, Stanežiče 3D, 1210 Ljubljana
3. nagrada, dežnik Festival Ljubljana: Tim Pirnovar, Mesarska ulica 32, 1000 Ljubljana

Pregled vlog nam pobere tri mesece, pregled dopolnitev še dva, čas pa neizbežno pritiska – zakon namreč določa rok za objavo liste, pri tem pa ga ne zanima, kako število vlog iz leta v leto narašča (z 1615 vlog leta 2006 na 2130 leto kasneje do 2909 lansko leto); in da število uslužbenecov, ki jih obdelujemo, nikakor ne narašča z istim tempom. Vendar to ne zanima ne prosilcev ne nadrejenih. Še kako pa zanima nas, uslužbence, saj si moramo narediti velikkkkkk proooostooorrrr v zasebnem življenju, da lahko delamo preko polnega delovnega časa in ob vikendih, saj je ob rednem delu nemogoče pravočasno obdelati takšno "goro" vlog.

Ko so vse vloge obdelane in je vse v računalniku, si precej oddahnemo, a delo še ni končano. Kajti vse doslej pregledano, je le "na papirju", zato bo treba še na teren. Sedaj, ko se vsaj približno ve, kdo so ožji kandidati, je to tudi izvedljivo. Tako se po Ljubljani razležejo tričlanske komisije JSS MOL in vohljajo naokrog, kot da so "tajne službe iz obdobja hladne vojne". Komisije na nenapovedanih obiskih vtaknejo svoje nosove v vse, kar se tiče stanovanjskih zadev, kar je konec koncev tudi njihov namen: na terenu preverjajo ne le stanovanjskih razmer prosilcev, pač pa tudi, ali prosilci dejansko bivajo na navedenih naslovih, kar pomeni, da po potrebi preštujemo tudi zobne ščetke v kopalnici in prosimo prosilca, da odpre kako omaro. Pri tem je potrebna znatna doza takta in taktirko ima komisija. Seveda pa neprijetnosti niso zagotovljene le za prosilce. Komisija – logično – opravlja ogleda tedaj, ko je prosilce pričakovati doma. Popoldne. Dejansko se delo zavleče pozno v večer in kakšnega prosilca smo že ujeli v postelji. Kar je seveda dobro – družinski člani, ki spijo v stanovanju, so kar dober znak, da se stanovanje dejansko uporablja, kar pomeni, da morda ni treba prešteti zobnih ščetk ...

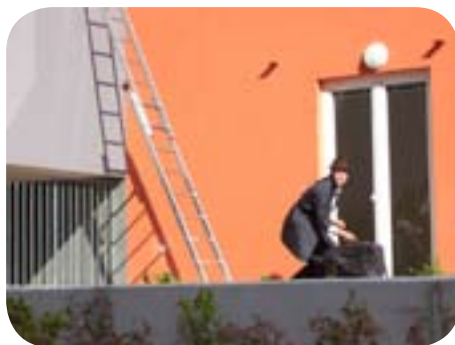
Jure Simič, JSS MOL
Karikature: Jure Simič

... in po vseh takih in drugačnih naporih nam ob zaključenem razpisu ostane še najlepši del, ko srečnim najemnikom izročimo ključe njihovih novih domovanj.

Nasmeh in veselje naših najemnikov je bilo vidno tudi tistega torkovega popoldneva, 14. julija 2009, ko smo, tokrat malo drugače, odprli 126 novih stanovanj v soseski Zelena jama. Ob nagovorih direktorice JSS MOL Jožke Hegler in župana Zorana Jankovića smo bili priča "dogajanju" na balkonih: telovadbi, muziciranju, zalivanju rož, ...

... branju časopisa ...

... pripravam na in ...

... plezanju po rjuhi z balkona in poljubu "izbranca" ob srečnem pristanku ...

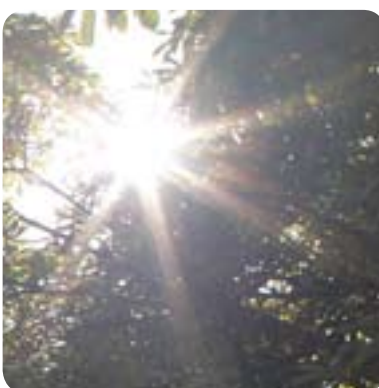
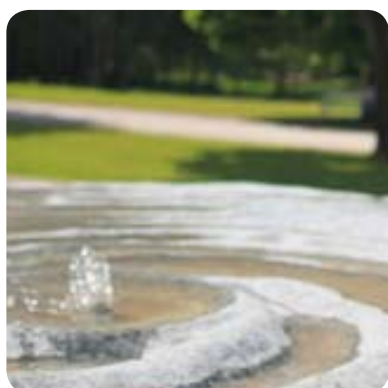

... izvedbi nezakonite vselitve ...

Foto: Slavica Radovanović

... vse to v izvedbi artistov, ki so nam pomagali, da nam bo odprtje novih stanovanj kot lep dogodek ostalo še dolgo v spominu. Druženje najemnikov, izvajalcev, medijev in investorjev smo nadaljevali s piknikom v Šmartinskem parku v dobrem razpoloženju in ob slastnih domačih dobrotah.

urban

Interno glasilo
JAVNEGA HOLDINGA
Ljubljana, javnih pod-
jetij in Mestne občine
Ljubljana

JAVNI HOLDING
Ljubljana, d.o.o.,
Vodovodna cesta 90,
1000 Ljubljana
Tel.: 01 474 08 23
urban@jh-lj.si
www.jh-lj.si

Uredniki
Nina Uratarič (MOL)
Justina Simčič (JHL)

Uredništvo
Tjaša Ficko
Petra Filipič Čop
Mojca Kuk
Rechelle Narat
Valter Nemec
Darja Pungerčar
Slavica Radovanović
Janja Rozman
Špela Verbič Miklič
Franc Vizjak

Prelom
Živ-al, k.o.

Produkcija in tisk
LALITA, d.o.o.

Fotografije
Miha Fras

Naslovnica
Razgledni stolp Ljubljan-
skega gradu v novem
sijaju (foto: Barbara
Jakše Jeršič)

Naklada
Glasilo izhaja
štirikrat letno
v nakladi 3.300 izvodov